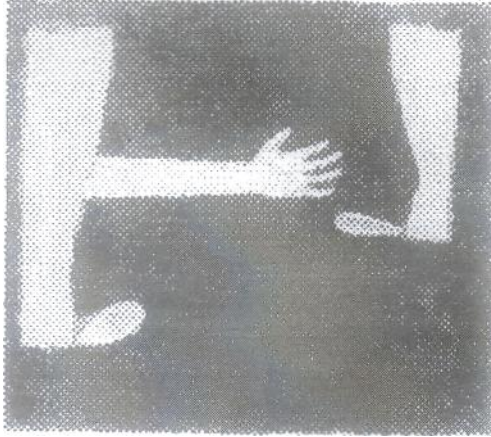

Het intieme universum van Thé van Bergen

Het is een bescheiden selectie werken die in de patio van Schoots te zien is. De van oorsprong Nederlandse, maar al tijden in België woonachtige schilder Thé van Bergen laat een tiental werken zien die met onzichtbare lijntjes met elkaar verbonden lijken; als meerdere hoofdstukken in een verhaal.

Werk van Thé van Bergen

“Het schouwspel”noemde Van Bergen dit hoofdstuk uit zijn oeuvre. En het theatrale dat uit die titel spreekt,past de werken wonderwel goed.

Van Bergen begon zijn opleiding halverwege de jaren zestig aan de kunstacademie -toen nog Tekenacademie van Tilburg- en vertrok vervolgens naar Antwerpen voor een studie aan het HISK in Antwerpen. Daar zette hij zijn zoektocht naar de elementaire eigenschappen van doek en verf voort.

Een stevige opgave die Van Bergen zich stelde, die uitmondde in een heel eigen beeldtaal; een persoonlijk vocabulaire zo je wilt. "Een ontdekking van een nieuwe, imaginaire wereld die op zichzelf bestaat in een intiem, eigen universum", schrijft Piet Vanrobaeys inde catalogus.

In die beeldtaal krijgen bepaalde elementen een heel eigen symboliek. Samenhang en herhaling spelen daarbij een belangrijke rol. Op enkele doeken van “Het schouwspel” zien we bijvoorbeeld steeds gordijnachtige vormen die aan weerszijde de voorstelling min of meer begrenzen.

Daarbinnen treedt een gemaskerde figuur op, of reikt een hand naar een voorwerp of slechts naar de ruimte. Het druppelvormige element zou de lichtvlek van een volgsport kunnen zijn. Maar naar eenduidige verklaringen zoekt Van Bergen niet. Hij ziet de “voorstelling van de werkelijkheid liever als een opvoering”.

Hij wikt en weegt, schaaft en schuurt aan zijn doeken totdat hij het qewenste resultaat heeft bereikt.

Niet zelden werkt hij in verschillende periodes aan zijn schilderijen. Het oudste werk uit “Het schouwspel” dateert van 1983, maar Van Bergen werkte er ook in 1993 en in 1999 aan. Dat kan duiden op een worsteling van de schilder met de materie. Toch lijkt het niet alsof de schilderijen van Van bergen moeizaam tot stand komen. In tegendeel. Ze bezitten stuk voor stuk een indrukwekkende vanzelfsprekendheid.

'Categorieën/ Het schouwspel'